

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/424/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612200943
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612200943.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa I., so sídlom N., A. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného V., so sídlom N., A. X, proti odporcovi H. G., bytom Mesto A., za účasti P., so sídlom G., Z. XX, IČO: XX XXX XXX, tu zastúpeného M. U. O., advokátom so sídlom G., Z. N. X (ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu), o zaplatenie 1.251,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 8. novembra 2012, č.k. 4C/20/2012-112, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, k rukám právneho zástupcu M. U. O., advokáta, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 68,37 navrhovateľovi, odporcovi nepriznal náhradu trov konania a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 138,08 Eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 1.251,79 Eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Z. a odporca uzavreli dňa 11.11.2003 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa v znení ich dodatkov. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, jeho právny predchodca odstúpil od Zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Jeho pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1 251,79 Eur, ktorá pozostávala z istiny 810,18 Eur, riadneho úroku 10,16 Eur, úroku z omeškania 423,22 Eur a ostatného príslušenstva 8,23 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Z. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Uplatňuje si zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 16.10.2009, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, uplatňuje si úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd prvého stupňa rozhodol platobným rozkazom zo dňa 13.3.2012, č.k. 20Ro/81/2012-25, proti ktorému podal dňa 06.06.2012 vedľajší účastník na strane odporcu odpor. V odpore namietal premlčanie žalovaného nároku. Navrhovateľ vzal písomným podaním doručeným súdu dňa 06.07.2012 návrh v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ustanovenie § 150 O.s.p. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. Navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania, preto súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. konanie zastavil. O vrátení súdneho poplatku vo výške 68,37 Eur, kráteného o 6,63 Eur bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych

poplatkoch. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že na ich náhradu zaviazal navrhovateľa z dôvodu, že zastavenie konania procesne zaviniť tým, že vzal návrh na začatie konania pred začatím pojednávania celkom späť. Je preto povinný uhradiť trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajšiemu účastníkovi priznal súd prvého stupňa trovy konania v celkovej výške 138,08 Eur, a to za 2 úkony právnej služby á 61,41 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady, odpor, vyjadrenie k žalobnému návrhu), 2x režijný paušál á 7,63 Eur, sumu 15,26 Eur. Súd prvého stupňa nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nemal priznať. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka smerovali k ochrane práv účastníka konania, na strane ktorého v konaní vystupuje. Úkony vykonané právnym zástupcom vedľajšieho účastníka z tohto dôvodu nemožno považovať za vykonané neúčelne. V tejto súvislosti súd prvého stupňa prihliadol aj na to, že navrhovateľ vzal späť návrh až potom, čo vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku. Pri rozhodnutí vychádzal z toho, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.) a každý účastník sa môže dať zastúpiť v konaní advokátom (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok nevylučuje možnosť, aby sa advokátom dal zastúpiť aj vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Len tá skutočnosť, že vedľajší účastník je právnickou osobou, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu, nevylučuje resp. neobmedzuje právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť v konaní advokátom, ani jeho právo uplatniť si náhradu trov (vrátane trov právneho zastúpenia), ktoré mu v konaní vznikli. Ak v konaní takto zastúpenému vedľajšiemu účastníkovi vzniknú trovy právneho zastúpenia, má právo na ich náhradu. O náhrade trov konania odporcu súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že mu náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že hoci zastavenie konania procesne zaviniť navrhovateľ, odporcovi v konaní žiadne trovy konania nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho

zastúpenia sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že trovy vedľajšieho účastníka boli jednoznačne účelne vznaložené. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie ku žalobnému návrhu až po tom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh. Svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, a v dôsledku ktorého berie navrhovateľ svoju žalobu späť, preto nie je tento úkon ani nadbytočným. Trovy právneho zastúpenia treba považovať za nanajvýš účelné aj s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti. Vedľajšiemu účastníkovi bol daný priestor, aby sa k veci vyjadril, chránil práva spotrebiteľa, čo aj pri prvom úkone, ktorý mu patril, urobil. Záver o tom, že občianske združenie musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom je nesprávny, neústavný a neudržateľný. Príčinou veľkého počtu vstupov vedľajšieho účastníka do konania, prípadne veľkého počtu ním vznášaných námietok premlčania nie je samoučelnosť, ale nevyhnutnosť reagovať na rovnaký počet žalôb, v ktorých sú porušované spotrebiteľské práva. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok potvrdil. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 38,52 Eur, na účet jeho právneho zástupcu M.. U. O.. Je toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ktorých sa dovolával, ale ak by mal byť zaviazaný vedľajší účastník na náhradu trov konania, je v danom prípade namieste aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p., pretože práve na strane vedľajšieho účastníka sú splnené podmienky jeho aplikácie.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplata istiny 1.251,79 Eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo dňa 06.07.2012, doručené späťvzatie návrhu navrhovateľa, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 130,08 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 06.06.2012 doručil súdu prvého stupňa odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.03.2012, č.k. 20Ro/81/2012-25, v ktorom zároveň právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 138,08 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, doručeného súdu prvého stupňa dňa 17.07.2013, režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.